

"نظارت دولت بر حریم خصوصی شهروندان"

(مجتبی عوضی نژاد دانشجوی دکتری حقوق عمومی واحد امارات)

چکیده

حریم خصوصی، یکی از مصادیق حقوق شهروندی است و خلوتگاه انسانها محسوب می شود. مکانی که هیچ کس بدون مجوز حق ورود به آن را ندارد. امروزه حریم خصوصی مفهومی چون، آزادی وجدان و اندیشه، کنترل بر جسم خود، داشتن خلوت و تنهایی در منزل و مکان خصوصی، کنترل بر اطلاعات شخصی، رهایی از نظارت های سمعی و بصری دیگران، حمایت از حیثیت و اعتبار خود و حمایت در برابر تفتیش ها و تجسس ها و رهگیری ها را در بر دارد. حریم خصوصی یک حق است و این حق اساسی مرتبط با حفظ مقام انسان و دیگر ارزش هایی است که کرامت انسانی برای ما به ارمغان می آورد. بر پایه این حق یک شخص یا گروه می تواند با میل و سلیقه خود و با حداقل مداخله و ورود دیگران، زندگی کند. یکی از مصادیق که خدشه به حریم خصوصی افراد وارد می آورد دخالت دیگران در این حریم می باشد که لازم است دولت ها در جهت منع ورود خودسرانه افراد به حریم دیگران اقداماتی را انجام دهند. بر این اساس هر کشوری از جمله ایران سازمان ها و نهادها و قوانینی را در جهت نظارت بر حریم خصوصی تاسیس کرده است. که در مقاله حاضر به بررسی نظارت دولت بر حریم خصوصی شهروندان پرداخته می شود و به این سوال پاسخ می دهد که نظارت دولت به چه شکلی می باشد؟

کلمات کلیدی: حریم خصوصی، دولت، امر به معروف و نهی از منکر، نظارت

مقدمه

یکی از ابعاد حقوق شهروندی، آزادی های افراد در جامعه به ویژه در حریم خصوصی و مصون ماندن آن ها از تجاوز دیگران است. از این رو افراد جامعه، قدرت خود را طی انتخابات به نهاد دولت واگذار می کنند و دولت با در دست گرفتن قدرت عمومی و تدوین قوانین، افراد را از تعرض و تجاوز به حقوق و حریم خصوصی باز می دارد و زمینه آزادی های آن ها را فراهم می آورد. در این میان دولت برای پایین آوردن هزینه های اداره کشور و بالا بردن فرهنگ جامعه، نهادهای امر به معروف و نهی از منکر را تاسیس می کند. لذا دولت خواسته یا ناخواسته وارد حریم خصوصی افراد می شود و یا بالاجبار آن ها